

- nakazanie konfiskaty wszystkich będących w posiadaniu Komisji oraz spółki GOSELIES nośników zawierających programy informatyczne opracowane przez spółkę GOSELIES na podstawie wersji EC-SYSTRAN Unix i SYSTRAN Unix z naruszeniem praw SYSTRAN i zwrócenie ich SYSTRAN, lub przynajmniej ich zniszczenie pod kontrolą urzędnika sądowego;
- nakazanie Wspólnocie Europejskiej, działającej za pośrednictwem Komisji, zapłaty odszkodowania za szkodę poniesioną przez skarżące wskutek naruszenia praw popełnionego przez Komisję, a w szczególności przez DGT w ramach wykonywania ich zadań;
- odszkodowanie to wynosi:
  - dla SYSTRAN Luxembourg 1 531 000 euro;
  - dla SYSTRAN SA 47 014 000 euro z możliwością podwyższeni i 2 000 000 euro z tytułu szkody moralnej;
- nakazanie ogłoszenia przysięgłego orzeczenia Sądu na koszt Komisji w gazetach specjalistycznych, czasopiśmie specjalistycznych i na specjalistycznych stronach internetowych wybranych przez SYSTRAN;
- w każdym wypadku obciążenie Komisji kosztami postępowania w całości.

Zarzuty i główne argumenty

Na podstawie umów licencyjnych na użytkowanie oprogramowania do tłumaczenia zautomatyzowanego SYSTRAN, zawartych przez poprzedników prawnych skarżących z Komisją nabyła ona prawo do użytkowania tego oprogramowania dla siebie i instytucji europejskich. Zdaniem skarżących umowy te nie przewidywały zbycia na rzecz Komisji praw własności intelektualnej do oprogramowania SYSTRAN. W latach 1999-2002 SYSTRAN zapewniła, za pośrednictwem swojej spółki zależnej SYSTRAN Luxembourg, przejście na nowy system operacyjny. Umowa zawarta w tym celu z Komisją przewidywała, że cały system tłumacza Komisji pozostanie jej własnością, „z zastrzeżeniem jednak istniejących już praw własności intelektualnej lub przemysłowej”.

W październiku 2003 r. Komisja opublikowała ogłoszenie o przetargu na „obsługę i wzmocnienie językowe systemu zautomatyzowanego tłumaczenia w Komisji Europejskiej i świadczenie związanych z tym usług” (¹). Skarżące nie brały udziału w tym postępowaniu. Spółka SYSTRAN przedstawiła jednak zastrzeżenia co do przedmiotu przetargu i przyszłej umowy, gdyż jej zdaniem mogła ona naruszyć przysługujące jej prawa własności intelektualnej do oprogramowania.

W skardze skarżące twierdzą, że samo udzielenie zamówienia innej spółce niż SYSTRAN naruszy przysługujące im prawa

własności intelektualnej i wymagać będzie ujawnienia ich know-how wybranemu usługodawcy. Ich zdaniem wykonanie zadań przewidzianych w ogłoszeniu o przetargu, polegających między innymi na wprowadzeniu zmian i dostosowaniu systemu opracowanego początkowo przez SYSTRAN, wymagałoby co najmniej uprzedniej zgody. Tymczasem Komisja nie zwracała się nigdy o taką zgodę, w związku z czym dopuści się naruszenia praw własności intelektualnej do systemu SYSTRAN, a co za tym idzie ujawnienia know-how skarżących, wbrew art. 4 dyrektywy 91/250/EWG (²), transponowanej do krajowych porządków prawnych.

Skarżące twierdzą w związku z tym, że naruszenie praw do oprogramowania SYSTRAN i ujawnienie know-how stanowi czyn bezprawny skutkujący odpowiedzialnością Wspólnoty na podstawie art. 235 i 288 akapit drugi WE. Twierdzą ponadto, że postępowanie to spowodowało szkody, które Komisja winna naprawić.

(¹) Ogłoszenie nr 2003/S 191-171556 (Dz.U. S 191).

(²) Dyrektywa Rady 91/250/EWG z dnia 14 maja 1991 r. w sprawie ochrony prawnej programów komputerowych, Dz.U. L 122, str. 42.

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydane w dniu 14 listopada 2006 r. w sprawie F-100/05 Chatziioannidou przeciwko Komisji, wniesione w dniu 26 stycznia 2007 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-20/07 P)

(2007/C 69/50)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: K. Hermann i D. Martin, pełnomocnicy)

Druża strona postępowania: Eleni Chatziioannidou (Auderghem, Belgia)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydane w dniu 14 listopada 2006 r. w sprawie F-100/05;
- oddalenie skargi E. Chatziioannidou;

— orzeczenie, iż każda ze stron ponosi własne koszty powstałe w postępowaniu przed Sądem do spraw Służby Publicznej.

Zarzuty i główne argumenty

Wyrokiem z dnia 14 listopada 2006 r., o którego uchylenie wnosi Komisja w niniejszym postępowaniu, Sąd do spraw Służby Publicznej uchylił decyzje Komisji z dnia 30 listopada 2004 r. i z dnia 20 lutego 2005 r. w sprawie obliczenia lat służby uprawniających E. Chatziioannidou do emerytury, wynikających z przeniesienia do systemu wspólnotowego praw do emerytury nabytych przez nią w Grecji.

W uzasadnieniu żądania uchylenia tego wyroku Komisja podnosi tylko jeden zarzut dotyczący naruszenia rozporządzeń nr 1103/97⁽¹⁾ i nr 974/98⁽²⁾ oraz ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego⁽³⁾. Komisja twierdzi, że podstawą, na której w całości oparte zostało rozumowanie Sądu do spraw Służby Publicznej jest błędna wykładnia zakresu zastosowania rozporządzenia nr 1103/97. Komisja podnosi, że wbrew stanowisku Sądu do spraw Służby Publicznej przedmiotowe rozporządzenie ma na celu utrzymanie w mocy zobowiązań umownych zawartych przez podmioty prywatne, ale nie podmiotu publicznego. Ponadto Komisja twierdzi, że w każdym bądź razie spostrzeżenie to jest pozbawione znaczenia w niniejszej sprawie, ponieważ w dniu wejścia w życie euro Komisja nie była stroną żadnej umowy, której drugą stroną byłaby E. Chatziioannidou, a zatem zasada kontynuacji zobowiązań, określona w art. 3 rozporządzenia nr 1103/97, nie znajduje zastosowania w niniejszej sprawie. Tymczasem zdaniem Komisji zastosowanie powinno znaleźć rozporządzenie nr 974/98, w szczególności jego art. 14 i ogólne przepisy wykonawcze powinny być interpretowane w jego świetle. W konsekwencji w przypadku przeniesienia praw do emerytury nabytych w Grecji, czyli w państwie, które przyjęło euro, po dacie jego wprowadzenia, art. 4 ust. 4 ogólnych przepisów wykonawczych regulujący metody przeliczania kwot przekazanych w walutach innych niż euro na euro, nie znajduje zastosowania. Komisja podnosi również, że wbrew stanowisku Sądu do spraw Służby Publicznej, w związku z podziałem kompetencji w sprawie stosowania art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego pomiędzy Komisją i władze krajowe, E. Chatziioannidou nie może kwestionować metody przeliczenia kwoty aktuarialnego ekwiwalentu przekazanej Komisji przez władze greckie, ponieważ władze greckie były jedynie właściwe w sprawie wyboru właściwej metody przeliczenia, jako że przekazały na konto Komisji kwotę wyrażoną już w euro.

(1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1103/97 z dnia 17 czerwca 1997 r. w sprawie niektórych przepisów dotyczących wprowadzenia euro (Dz.U. L 162, str. 1).

(2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 974/98 z dnia 3 maja 1998 r. w sprawie wprowadzenia euro (Dz.U. L 139, str. 1).

(3) Ogólne przepisy wykonawcze do art. 11 i 12 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego zmienionego rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 723/2004 z dnia 22 marca 2004 r. (Dz.U. L 124, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2007 r. — L'Oréal przeciwko OHIM — Spa Monopole (SPALINE)

(Sprawa T-21/07)

(2007/C 69/51)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: L'Oréal SA (Paryż, Francja) (przedstawiciel: E. Baud, lawyer)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: SA Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa, w skrócie SA Spa Monopole NV (Spa, Belgia)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 18 października 2006 r. w sprawie R 415/2005;
- obciążenie strony pozwanej oraz, jeśli okaże się to właściwe, interwenienta kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: wspólnotowy słowny znak towarowy „SPALINE” dla towarów z klasy 3 (mydła do kąpieli i pod prysznic, środki nawilżające skórę, mleczka do ciała, toniki, kosmetyki oczyszczające skórę i pielęgnujące ciało, maseczki kosmetyczne, peelingi, produkty zapachowe) — zgłoszenie nr 989 236

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: S.A. Spa Monopole NV

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: krajowe i międzynarodowe słowne i graficzne znaki towarowe „SPA”, „LIP SPA”, „SPA SKIN CARE” oraz „Les Thermes de Spa” dla towarów z klas 3, 32, 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi jedyny zarzut w oparciu, o który twierdzi ona, iż zaskarżona decyzja narusza art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94.